

Pilisi emlékeim

Nem vagyok Szlovák,
- Magyar cigány,
- Román cigány,
- Gábor cigány.
Én
csak egy pilisen élő Sváb vagyok.

BW Buch Wiest

<http://donaukunst.webnode.com>

06-70-5876261

© by Georg Wiest gswiest@xemail.de

Minden jog, beleértve az utánnyomást, a másolást és a fordítást is, a kiadónál van.

Iskolai célra felhasználható.

VerlagsNr.: G.056.

Vásárlás :

<http://artwiest.webnode.com> 06-70-5876261 gswiest@xemail.de

Emlékszem 1

Szerencsére, minden maradt a régiben.

Van egy lehetőségem. Meghallom azt is, amit mások nem hallanak. Ezért az életem színes és változatos. Arról, hogy azt is meghallom, amikor hazudnak nekem, most nem kívánok szólni. Most a zajról szólok. Hallom, amikor Irsa szívja a vizet. Ugye, mi egy tengerszemen élünk. Sokan nem is tudják ezt. Az alattunk lévő hatalmas tó vezeti a zajokat. Így hallom, amikor pumpálják a vizet ki.

De ennek a nagymennyiségű víznek sugárzó hatása is van. Méghozzá nem kicsi. Ennek köszönhető, hogy a viharfelhők elkerülik környékünket. Látszik, amikor jön a vihar, hatalmas esővel és felettünk szétválik és elkerül bennünket. A kérdés az, hogy ez a sugárzás káros-e, avagy hasznos az emberre? Miután, mi emberek 'Hál Istennek!', nem vagyunk egyformák, ezért a sugárzásra sem reagálunk egyformán. Ennek vizsgálatát és megítélését, ráhagyom nálam okosabbakra.

Én csak a vizet észlelem. Volt itt a dűlőben, hogy a kútfúrókat tizenegy sikertelen fúrást követően én segítettem ki és mondtam meg, hol lesz víz. És, lett! E, Jóistentől kapott, képességemet még úgy ötven évvel ezelőtt a rajnapartján fejlesztettem tökélyre, kihasználva a mozgó víz és a konstant partközötti sűrűlódás energiáját.

Szóval, úgy harminc évvel ezelőtt, amikor idejöttem Pilisre, elmentem egy telekvásárlás ügyében a városi földhivatalba, akinek akkori vezetőjével jó emberi kapcsolatba kerültünk. És, mit látok? - ott feküdtek az asztalokon szana-szét az akkor még csak tervezés alatt lévő víztisztító tervrajzai. Beléjük néztem és megállapítottam, hogy elavultak és nyugaton már hasonlókat nem építenek. Mondtam is ezt, de B. azon a véleményen volt, hogy

„ez nekünk még jó lesz !”

Nos a víztisztító elkészült és Pilisnek ez jó is lett. Szerintem B.-nek igaza volt. Ő jobban ismerte a lakosokat. Érzésem szerint a lakosság és a felelősök még ma sincsenek abban a helyzetben, hogy egy természetes – amire a feltételek szinte 100 %-ig adottak – víztisztítót elfogadjanak. - nem is szólva, hogy megépítsék!?

Emlékszem 2

Óvatosságra intettünk a vállalkozást illetően, ha nem akarta a nyakát a hurokba fektetni.

Megkaptam a telekrajzokat azzal, hogy keressek rájuk vevőt és nagyon elcsodálkoztam. Még arra sem vettem fáradságot, hogy a régi rajzokat kitöröljék és újakkal helyettesítsék. Az akkor éppen megépítendő autópálya feljáró volt látható és mellette egy 25-30 m-es fás zajvédő erdő. A lakóházaknak és ipai létesítményeknek kijelölt eladandó telkek egyszerűen az eredeti autópályaépítésre kijelölt telekrajzokra voltak rárajzolva.

Nos, itt világosan látható volt, hogy az, aki egy lakóházat, vagy ipari telket vásárol, nem fogja még a telek majdnem teljes nagyságát elfoglaló zajvédő erdőt is odatelepíteni. Itt nagyarányú korrupció bontakozott ki. Ebben én nem kívántam résztvenni! Ez a korrupció akkor az egész Irsai önkormányzatot átszötte. Jellemző rájuk, ahogy a strandfürdő esetét kezelték.

Született egy okos gondolat a strand-gyógyászati központ fejlesztését illetően. Eredetileg egy egészségügyi gyógykomplexum is hozzá tartozott volna, többszáz embernek munkát adva.

**Strandfürdő, bentlakásos egészségügyi intézmény,
sportlétesítmények, etc.**

A megtervezését kiadták egy havernak, aki azt becsületesen el is készítette. Bár egy ilyen tervezést a beruházó nélkül elkészíteni igencsak szokatlan dolog. No, de, hát lényeg az, hogy a haver pénzt keressen! Az én dolgom lett volna, beruházót hozni.

Volt több jelentkező is, akik közül egy Spanyolországban bejegyzett amerikai cég bizonyult a legjobbnak. Megadták volna a teljes beruházandó összeget, kiegészítve az összkomplexumot még egy élményfürdővel is! Az ilyen esetekben az természetes, hogy a beruházó megbízottja a megvalósítás folyamán jelen van és ellenőrzi a pénzfelhasználást. Nos ez volt az irsaiak gondja. Nem tudtak szabadon lopni! Követelték, hogy a beruházó adja oda a pénzt és majd ők eldöntik a felhasználást. Szóval

ilyen hülye beruházóval még nem találkoztam !

Nem is lett az ügyből semmi !

A beruházó elment és megvalósította elképzelését – már nem is emlékszem – Szolnokon, vagy valahol közben - konkurenciát gerjesztve Irsának.

Hja,

ahol a többségek zsebe nem telik, nem megy a közérdek sem előre !

Mindez már vagy 25-30 éve történt. És, a mostani hatályos Albertirsa településfejlesztési koncepciójában áll :

„Gyógy- és rehabilitációs központtá alakítás, gyógyászati szolgáltatásainak fejlesztése: preventív kezelések, masszázs, súlyfürdő, balneokezelések”,

mint megvalósítható cél. Tehát, az eltelt 25 – 30 évben nem sikerült megvalósítani azt, amit az akkori amerikai beruházó megvalósított volna. Hogy, vajon valami érdemleges is fog történni ? Vagy csak a pénzt vesszük ismét fel ?!

Emlékszem 3

A sötétben tapogatóztam, hiszen az én óráim még a hold után járt.

Volt egy uradalmi lakókomplexum. A kommunisták jöttek az uradalmiak mentek. A kolchozotizálás folyamán bekerült e lakókomplexum az akkor megalakított TSZCS tulajdonába. Nos a TSZCS e ingatlant nem merte használni, hiszen, „ki tudja ?” mikor jönnek a volt tulajdonosok még vissza ? Így ez az ingatlan csak állt és állt és állt ott magában. Miután én nem voltam sem a TSZCS, sem a volt tulajdonosok, alkalmazottja elhatároztam, hogy valami hasznosat kell e lakókomplexummal kezdeni. Már csak azért is mert egy lakóingatlan csak addig marad meg, amíg használva van. És azontúl Pilisnek is szüksége volt valami munkahelyteremtő beruházásra.

Mi sem egyszerűbb, kell egy szálloda. Az ad munkahelyet, a kulturális színvonalat emeli és fekvéséből eredően alkalmas helyen volt. Hiszen az orosz maffiózók nyugateurópába tartva itt jártak keresztül.

Elkészítettem a terveket mintegy 20-25 szobára és egy étteremre. Meghoztam az amerikai bankok bankgaranciáját és beadtuk a magyar bankoknak finanszírozásra. A magyar banknak semmi rizikója nem volt, hiszen az amerikai bank 100 %-ig garanciát vállalt. Mégsem finanszírozták meg. Ennek két oka volt.

Az amerikaiak 3 %-ra adták volna a pénzt. A magyar bankok viszont akkoriban még 38-40 %-ra dolgoztak. És a bankosok korrupciója. E utóbbira jellemző a benzinkút esete. Ugye, volt egy terv egy benzinkút építésére Albertirsa és Pilis között a 49-es km-kőnél. Elkészítettem a terveket és 28.000.000,- Ft-ból megvalósítottuk volna. Az utolsó banki tárgyalás előtt felhív a tulajdonos és közli, hogy nem kell a segítségem, mert a bank 140.000.000,- Ft-ot adott a megvalósításra. Rövidrefogom,

eltűnt a pénz is meg a tulajdonos is.

Azóta is ott gazosodik be minden és jó ha a telek másfél milliót érne. De a bank azóta is vezeti a mérlegében e telket 140.000.000,- Ft értékben.

Kíváncsi lennék mekkora a magyar bankok mérlegeiben napjainkban e (behajthatatlan) kintlévőségek összege.

Ez felveti azt a gondolatot is, hogy a

mai banktulajdonosoknak egy nagyon jelentős része ilyen túlárzott (agyonkorrumpált) összegeket takar és a bankok biztonsági tartaléka messze az előírt alatt van !

A másik ok az emberi aljasság. Mint megtudtam a TSZCS vezetői úgy gondolták, látván a kész terveimet, hogy ők is megtudják azt valósítani és engemet kihagynak. Beadták a terveket még egyszer finanszírozásra. De az amerikai garanciát persze nem tudták megszerezni. Végül is nem lett ebből sem semmi. Hogy a TSZCS-vezetők megijedtek és feladták a tervüket, avagy megkapták a korrumpált összeget, mint a benzinkút esetében, nem tudom. Nem is érdekelt. Mert, mint, ahogy az emberi butaság ellen még nem született gyógyszer, úgy az emberi aljasság ellen sem.

Emlékszem 4

Valami lógott a levegőben, de senki sem fedezte fel !

Csendes estéken odafigyelek és megnyugodva állapítom meg, hogy igazuk volt azoknak, akik annak idején a pilisi 4-es elkerülőre azt mondták, hogy nem fog zajt okozni. Én ugyan hallom az autókat, de nálam más a helyzet, nem vagyok mérvadó, mert az én hallásom igencsak kifinomult. (lásd „Emlékszem 1”) Nagyon ritkán megy ugyan egy zajos autó, de, hát műszakilag alkalmatlanok is közlekednek.

Még tervezésben sem volt, csak beszéltek róla és ránéztem a térképre és láttam a háromszöget. Albertirsa, Nyáregyháza és Pilis között. Akkoriban nagy bajban voltak ezek a helységek és mindnek nagyon kellett volna valamilyen munkahelyteremtő beruházás. Mi sem egyszerűbb – gondoltam – a háromszögbe bele kell egy ipari parkot telepíteni. Abból, mind a három helység hasznót húz, munkahelyek létesülnek, adóbevétel keletkezik és összeszöve kialakul egy nagy város. Ez úgy városatyáknak, mint a lakosságnak jó ! Terület rendelkezésre állt, az autópálya-bekötő, a szállításhoz, is megvolt és a lakosság, akiknek naponta el kellett utazniuk, a munkahelyükre – csak úgy mellékesen, egy ilyen vonatkozás a munkáért, legalább napi három órát vesz el a dolgozók életéből ! - is kedvezően fogadta volna. Nem is említve a vonzási körzetet. Tehát munkaerő is rendelkezésre állt !

Alaposan kidolgoztam az elképzelést, statisztikai táblázatokkal kiegészítve és elküldtem mindhárom polgármesternek. És, vártam a kedvező fogadtatásra. És, vártam és, vártam és,... Nem jött válasz. Úgy tettek, mintha nem tudnának olvasni és nem tanulták volna meg azt a szabályt, miszerint egy kérdésre válaszolni illik. Illetve, alkalmazták a Magyarországon szokásos eljárást, miszerint úgy tesznek, mintha nem kapták volna meg az anyagot. - Ez mostanra, különösen az e-mailokkal szokás. (lásd miniszterelnok@mk.gov.hu 2020.08.29.-én és 2020.10.26.- án valamint 2021.12.04.-én írt mailjaimat. Vagy a palyazat@integritashatosag.hu eutaf@eutaf.gov.hu 2022.12.10.-én, 2023.01.11.-én mailjaimat. De sorolhatnám estétől reggelig azon képzett túlokos magyarokat, akik soha sem válaszoltak, ill. úgy tettek, mintha meg sem kapták volna azokat. Pedig én egy olyan levelezőprogramot használok, melyik nem csak azt mutatja ki, hogy elküldte a mailt, hanem azt is, ha az valami miatt nem érkezett meg, pl. hétvégeken nincs mailátvevés.)

De, hát, ilyenek a magyar közalkalmazottak. Azért, mert valaki a miniszterelnöki hivatalban dolgozik, még lehet bunkó ! Hát akkor, mit lehet elvárni egy egyszerű polgármestertől ?!

Tehát, nem válaszoltak és nem is tettek semmit. Nem fogták fel, hogy javaslatom a három helység és a benne élők érdekét szolgálta volna. Persze az is lehetett a baj, hogy nem lett volna a korrupciónak helye. Magyarul, nem kerestek volna semmit, ha az emberek javát nézték volna.

Mára ez már csak a történelem egy sötét kora. Nem lehet az elszalasztott esélyt visszahozni. A három helység tovább kínlódik az áldatlan helyzetével, a benne élők meg keservesen kínlódnak a választottjaik önérdékűsége miatt.

Emlékszem 5

Borban az igazság, borban a.....

Magyarország kormánya egész kivételesen valami jót is hozott. Eldöntötték, hogy megalakítják a hegyközségeket. Hogy a dolog sikerüljön is, fejpénzt fizettek a tagok után. Hiszen röviddel a rendszerváltásnak titulált nagy hazugság után az emberek még idegenkedtek a közösüléstől.

Pilis is elhatározta, hogy megalakítják a hegyközséget, nemutolsósorban a várható és lenyúlható állami támogatás után.

Összehívták az elérhető gazdákat egy alakuló közgyűlésre. A dolog döntetlennek nézett ki, mert mindenki örült, hogy a kényszertagosítás megszűnt és saját maga a saját telkén gyalogművelheti a saját szőlőjét. Egyik oldalon álltak, akik továbbra is ötvenéves korukra bottal és derékszögben akartak közlekedni, a másikon viszont azok, akik hasznót – zsebbeprivatizálhatót – láttak a dologban. A szavazás vége hüen tükrözte az egy-egy eredményt. Ekkor jutott eszükbe, hogy én is ott vagyok és én még nem szavaztam. Természetesen az én szavazatom döntött a megalakulni vágyók javára. Érdekes volt, hogy a vesztesek is tiszteltek döntésemért, mert megértették javaslataimat.

A javaslataim, amiket a megválasztott vezetők – volt kommunista iskolaigazgató – írásban átadtam. A reprivatizálás során kialakultak a nadrágszíjparcellák. Ezeken ment a kezdetleges szőlőművelés, hiszen senki sem tudott bort készíteni.

Javasoltam, hogy telekcserékkel alakítsanak ki nagy egybefüggő parcellákat, amelyeken természetesen géppel művelhető kordonos szőlőtermesztés volt lehetséges. Mindenek előtt azonban egy fajtakutatást kell lefolytatni, amelyik a talaj és éghajlati adottságokat figyelve alkalmasnak ígérkezett egy pilisi tájbor kialakítására.

A szőlősgazdák részére tanfolyamokat kell szervezni a szőlőművelésről és a borkészítésről. Közös borfeldolgozót kell kialakítani és egy közös marketinggel a piacra menni. Még megemlítettem a mellékhatásait e tevékenységnek, mint pl. vezetett borturizmust a dolinákat is bekapcsolva, egy évről évre visszatérő zenés, majálisos pilisi napokat, kint a természetben. Azután, hogy már senki sem akart a dűlőkben élni, mindenki a faluba igyekezett, elnéptelenedtek a lakott borházak. Azokat fel kellett volna újítani, renoválni és lakhatóan német nyugdíjasoknak ki-, vagy eladni.

Hogy mennyi valósult meg ezekből a javaslataimból, azt mindenki láthatja. Mára már az interneten sem található a pilisi hegyközség. De a fejpénz az szőren-szálán eltűnt. Először azt hazudták, hogy az önkormányzatnál lenne, aki azt megőrzi. Aztán a hegyközség jeleseinak pincéi és pinceházaival valahogy elkezdtek kicsinosodni. A lényeg az, hogy, akik jól feküdtek jól is jártak, a többiek pedig a rabszolgák.

Emlékszem 6

Nagyon sok nép tűnik el, így is lehet magyarosítani.

Amikor a kommunista nyomás túl nagy lett, elhatároztam, hogy elköltözőm Budapestről. Feladtam egy hirdetést, amire három jelentkezés is volt. Egy valahol a déli határnál, egy a velencei tónál és egy Pilisen. Pilis volt a legközelebb, gondoltam, megnézem azt először.

Falusi környezet, rengeteg zölddel.

Ez nagyon tetszett. Többnyire kedves emberek és gondozott földek. Rendes népség. Akkor még nem tudtam, hogy ezek szlovákok. De ez sem változtatott a benyomáson.

Az ajánlott földterület is jó volt, kissé szűk és hosszú, de megfelelő. Azonnal eldöntöttem, megvesszük és építünk és kiköltözünk. A szembenlévő szomszéd is kedves volt. Egy nyugdíjas rendőrházaspár. Ezt később tudtam meg, hogy ez a dűlő egy u.n. rendőrdűlő volt, ahová a nyugdíjas rendőrök költöztek ki, vagy az azok által engedélyezettek. Ez annyira igaz volt, hogy, amikor bővítés miatt megvettem a mellettem lévő telket is, a tulajdonos először elment a rendőrházaspárhoz, megkérdezni, hogy eladhat-e nekem.

Tehát ott éltünk egy rendőrdűlőben és egy szlovák faluban. Mi a gyütt-mentek ! A szlovák őslakosság, akik állítólag soha sem fogadtak be idegeneket, engemet a németet, elfogadtak, tiszteltek és becsültek.

A baj csak a korrupt önkormányzattal volt. Ez megmutatkozott ott is, amikor bementem és egy sírva panaszkodó embernek az ügyében hangosan mindenki előtt letoltam az intézkedő szőke-ciklont és figyelmeztettem, hogy az ő feladata az embereket szolgálni és nem kommandírozni !

Na szóval, megváltozott minden. Először is a zöld tűnt el. Kivágták az emberek, mert a szegénység az országban olyan méreteket öltött – a Horn, Medgyessy, Gyurcsány, Bajnai banda alatt -, hogy mindenki lopott és, ami nem volt leszögelve, azt el is vitték.

Aztán megszüntették az országban egyedülálló békaelőhelyet is. Ugye a környezeti renoválási programban található állami támogatások lenyúlásáért kiástak egy gödröt, ahol az összegyűlt talajvíz elkezdett lassan a már haldokló Gerje-patak felé csordogálni. Az eredeti forrást már nem lehetett aktiválni, mert a kommcsik azt az ötvenes években betömtek, mert az egy kapitalista forrás volt. A kikerkező állami biztos, valami miatt – zsebbepénz ? - elhitte, hogy ez egy forrás és megadta a lenyúlható pénzt ! Mégnagyobb baj volt az, hogy kiásták a Gerje-patak medrét kilométereken át és ezzel megsemmisítették az egyedülálló békaflórát. Esténként boldogan hallgattuk a nagyon hangos békakuruttyolást, mint egy koncertet és örültünk. Azóta nagy a csönd, de a zsebek teltek !

Sajnos Magyarországon se akkoriban se azóta nem létezik valós környezetvédelmi párt, ahová az ember bizalommal fordulhatna. Mind csak korrupt politikusok !

Aztán, szintén a lenyúlható pénzek miatt elcigányosították a városnak titulált falut. Régen ez egy

szlovák falu volt, de azok folyamatosan kihaltak. Helyettük lettek a cigányok betelepítve. A baj csak az, hogy az őslakos cigányok (magyarcigányok) ezt nem nézték jó szemmel. T. i. a betelepítettek, vagy házakat (pesticigányok), vagy állami pénzeket kaptak (románcigányok, Gáborcigányok), míg a helyieknek nem jutott semmi a nyomoron kívül ! Ez természetesen feszültségeket okozott és okoz a mai napig is. De hát ez a

korrupt eljáróinkat nem érdekli !

Hogy valami jót is mondjak. A betelepítettek fokozatosan felvásárolják a kihalás miatt elhanyagolt telkeket, házakat és elkezdik azokat rendbehozni. Bizonyítván azt, hogy a cigány is ember, még ha ezt sokan nem is tudják !

Ami a jövőt illeti, az sajnos nem meghatározható. A cigányokon múlik minden. Ugye Pilis nem teremtett valós a struktúrát javító munkahelyteremtő beruházást. Ez pedig továbbra is egy alvóváros képét fogja mutatni. Arról nem is beszélve, hogy a monorhoztartozás egyik legjelentősebb hátránya az, hogy a

Pilisnek szánt állami pénzek Monoron eltűnnek !

Emlékszem 7.

A beköszönő eseményektől nehéz lesz a szívem.

...menjek azonnal, mert árvíz van. - hangzott el a vészjelzés ! Egy kicsit kételkedtem, mert, ha árvíz lett volna, azt már én is észrevettem volna az irodámból. Kimentem és megállapítottam, hogy nincsen árvíz, de mégis van. Nem úgy, ahogy Petőfi azt leírta, de szép csöndben elárasztotta a víz a telek majd egyharmadát (másfélezer négyzetméter) és a környező házakat, telkeket is és úgy nézett ki, hogy tovább fog nőni.

Először is az autóval, amelyik már kerékagyig a vízben állt, álltam el. Lejött a hegyekből a víz – gondoltam és mondtam is, de senki sem figyelt oda, mindenki a telefonjával volt elfoglalva és idegeskedett.

Nem jönnek a tűzoltók ki !

Minek ?

Hogy kiszivattyúzzák a vizet !

És hová ? Tíz méterrel odább öntsék ki ?

Értelmetlen munka. - mondtam. Ekkor végre felfedeztem egy kis odafigyelést és értelmet a jajgató, ideges emberek arcán.

A baj a hátrébb lakó családdal volt, mert őket tényleg elöntötte a víz. A gyerekek kint álltak a kerítés tetején, a felnőttek – gondolom – mentették azt, amit lehetett. Annak, akinek házának küszöbéig ért már a víz, mondtam, jöjjön tegyük fel mindent a lakásban magasabb helyekre. De csak telefonált, mintha az valamit is segített volna. A

több százezret érő okostelefon most nem működött okosan !

Végül is bementem és felpakoltam mindent, amit csak lehetett magasabb helyre, pl. ágyra. Később rájött ő is, hogy nem a telefonja, hanem a

fogd meg magad és tegyed elve fog segíteni !

Érdekes, ezt már számtalanszor megállapítottam, 56-ban is, hogy bajban az ember teljesen bután, logikátlanul és minden értelem nélkül viselkedik. Úgy mond szenvedő alanya lesz az eseményeknek. Ahelyett, hogy azokat alakítaná :

kihozni a dologból minden jót, hasznosat, ami lehetséges !

Elmentem, húztam a sárba egy vonalat ott, ahol az áradó víz ért. Tízpercmulva visszamentem megnézni és két cm-t visszahúzódott a víz. További tíz perc és a víz már öt cm-t húzódott vissza ! De ez senkit sem érdekelt, mindenki csak jajveszékelt és szidta az ismeretlent és várt a csodára !

Végre megjöttek a hivatásos segítők és látszólag nem tettek semmit sem, ők is az okostelefonjukkal voltak, mentés helyett, elfoglalva. Otthagytam az eseményeket, elmentem aludni, mert a víz már vonult vissza. - csak azt senki sem tudta !

Mert, mi is történt ? Ezt megérteni egy kicsit messzebbre kell visszamennünk. Amikor annak idején, már vagy negyven éve, elkezdtem az építkezést a velem szemben lakó öreg bácsi elmesélte, hogy régen folyományban jött a víz a hegyekből (itt hegyeknek nevezik a kis dombocskákat is) és ne

építsek oda, mert ott gyűlik össze a víz. Meg is fogadtam tanácsát és dombra (emelkedésre) építettem. Érdekes, az eltelt évek során a házam egyre magasabb lesz és tőle úgy 20-25 méterre süllyed és kialakul egy dolina (tölcsérformájú bemélyedés).

Azért, hogy a hegyekből lezúduló árvíz ne okozzon a gazdáknak és lakott házaknak kárt, épített az önkormányzat egy elvezető csatornát, amelyik egy kanálishon át vezet az út alatt. És az ember, mert milyen is az ember ? - betömte ezt a vízelvezető kanálist ! Na nem egyszerre, az feltűnő lett volna. Fokozatosan 4-5 év alatt. Mindenféle hulladékot, háztartási szemetet és egyebeket, hűtőgépet, gáztűzhelyt, stb. Még én is kimentem és kitisztítottam egyszer a vízelvezetőt, de aztán beláttam, egyfecske nem csinál nyarat ! Megírtam ezt akkoriban a blogomban az önkormányzatnak, hogy ebből még baj lesz, de nem törődtek vele. És meglett a baj. A vízelvezető már vagy tíz éve el van tömve és most itt a klímaváltozás okozta esőzés.

Vajon, ki fogja most e vízelvezető árkot rendbe hozni, mert nem csak a vízátervezető árok van eltömődve, hanem az évek során mindenki, mindenféle szemetet abba a vízelvezető árokba dobált bele !?

Emlékszem 8

Nyolcadikán születtem, nyolcvan éves vagyok és nyolc részből áll ez a kis visszaemlékező sorozat.

Meg kell vallanom, a mai napig is szégyellem magam és ez feltételezhetően így lesz életem végéig. Még mindig látom az ötévkörűli kislánynak a könnyes szemét, amint odajött hozzám az utcán és kétségbeesve megszólított :

kérem segítsen !

Mekkora kétségbeesésnek kell ott lennie, ahol valaki odamegy egy idegenhez és segítségre kéri !? Nem ismertük egymást. Mentem be a faluba. Az utam ott vezetett el a házuk előtt. Látásból ismertem a házat és a bennelakó idősebb asszonyt – feltételezhetően a Nagymamát – és a gyermekeket. Szép takaros, szegényes ház volt. Rendben volt tartva. - mintaszerűen ! (Ez az akkori időkben, jó huszonöt évvel ezelőtt, nem volt természetes !) Aztán, pár hete cigányok költöztek be hozzájuk – úgy tűnt, hogy, mint, nemkívánatos vendégek ! - és kezdett minden elhanyagolódni.

Én, akkor, az életemnek pont abban a szakaszában voltam, amikor a kommunisták sorban követték el ellenem a megfélemlítéseiket, sőt életem elleni merényleteiket is és az akkori monori rendőrség minden elkövetett, hogy engemet kiűldözzön pilisről. Nem akartam idegenként bemenni egy ismeretlen házban és egy veszekedést előidézni. De átláttam a gyermek arcát figyelve, hogy itt egy nagyon komoly ügyről van szó, amit nekem ki kell vizsgálnom. Megígértem, hogy rövidesen jövök és segítek !

E segítségre már nem került sor. Pár nap múlva eltűnt a Nagymama is, meg a gyermek is. Kérdésemre az állították, hogy elköltöztek ! - amit én nem hittem. De hanyagságból nem jártam utána ! Mondanom sem kell, a ház teljesen elhanyagolt lett, már a kerítés is kezdett elfogyni, valószínű feltűzelték.

Hanyag és felelőtlen voltam, pedig tudtam,

**itt nagyon nagy a baj, aminek úgy a
Nagymama, mint a kislány a
szenvető alanya.**

És, ezért szégyellem magam mind a mai napig, mert nem segítettem ott, ahol a segítség elkelt volna. Bűnös vagyok, ha

**valami emberellenes történt és
én okoztam, lustasággal, azt !**

Aztán, hogy már nem volt mit kilakni a házból az (önkényesen) beköltözött cigányok is eltűntek. Majd húsz évet árválkodott és ment tönkre minden. Most állítólag – egy cigánybarátom felesége szerint – egy banki árverésen keresztül megvették a házat és szép ipari épületeket húztak fel. Csinos gondozott lett minden. Állítólag autószerelő-műhely van ott. De sehol egy reklámtábla erről ! Nos, ezek szerint feketén dolgoznak. Odasem viszem akkor az autómát !

Herausgeber der folgenden Schriften

Pädagogische und Didaktische Briefe, seit 1983
Tanzlandschaft, seit 1985
Izzó Parázs, seit 2004
BW Buch Wiest (Verlag) seit 2014
KerzenLicht seit 2017

**Ich helfe dir !
Konfliktlösungen**

**Georg S. Wiest
psychologischer- und philosophischer Lebensberater**

**0036-70-5876261
gswiest@xemail.de
gs.wiest@yahoo.de**

Háborút akarsz ?